

[பதிவுகள் இணைய இதழின் நவம்பர் 2005 இதழ் 71 இல் வளையான கட்டுரை. ஒரு பதிவுக்காக ஒருங்குறியில் மீள்பிரசுரமாகின்றது. -பதிவுகள்]

முதலில் என்னுடைய அறியாமையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். சிங்கப்பூர் பார்க்கப்போனால் ஒரு நகரமே.. அந்த நகரம் தான் ஒரு நாடாக, மலையோவிலிருந்து பிரிந்த நாடாக, கொஞ்சகாலம் முன்பு தன் இருப்பை மீட்டும்புத்திக் கொண்டுவந்தது. லீக் வான் யு வின்தலமை வழிகாட்டுதலில் வியக்கத்தக்க பொருளாதார வளர்ச்சி அடையுமா? **Asian Tiger**-ல் ஒன்றாக ஆகியுள்ளது.. அந்த அரசில் ஒரு தமிழர் அயல்நாட்டு உறவு அமைச்சராகும் அளவிற்கு தமிழர்களின் இடம் அந்த நாட்டில் சிறப்பப்பெற்றுள்ளது. தமிழ் அந்நாட்டின் அரசு மொழிகளில் ஒன்று. சரி. இதெல்லாம் சரி. ஆனால் இலக்கியம்? தன் ஆப்பிரிக்கா, 'பிஜி, மாரிஷஸ், மலேசியா, கயானா இலங்கை, இப்படி பல நாடுகளுக்கு 19-ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து, தமிழ் நாட்டின் தன் மாவட்டங்களிலிருந்து தமிழ் மக்கள் லக்ஷக்கணக்கில் கரும்பு, ரப்பர் தோட்டங்களில் காலிகளாக தங்கள் வயிற்றுப்பாட்டிற்கு சனெற்றனர். அவர்கள் ஏழைகள். படிப்பற்றவர்கள். பல இடங்களில் அவர்கள் தம்தாய் மொழியையும் மறந்தவர்கள் தான். அப்படி இருக்க இலக்கியம் என்று அவர்களிடமிருந்து என்ன எதிர் பார்க்க முடியும்.? அதிகம் அவர்கள் ஒரு மூலகன் கோயில் அல்லது மாரியம்மன் கோயில் எழுப்பி காவடி, தீ மிதி என்று தம் தமிழ் அடையாளத்தை நினைவூறுத்திக் கொண்டிருக்கலாம். மலேசியாவில் இது வகுப்புகள் சிறப்பாக நடப்பெறுகிறது. தமிழ் சினிமாவில் நன்றையை தீ பாவளி ரிலீஸ் வரை அப்டுட்டேடாக இருக்கலாம். சரி. அதற்குமேலே? ஓர் விதிவிலக்கு. இலங்கை. ஆனால் அங்கு இலக்கியப் படப்புகளில் ஆழ்பவர்கள், தயேலரைப்பர் தோட்ட தொழிலாளிகள் அல்ல. சரித்திர காலத்திலிருந்து அங்கு வாழ்ந்து வரும் ஈழத் தமிழர் தான். 50 களிலே எனவகோ கு. அழகிரிசாமி மலையோ சனெற்று சிறுகதை வகுப்புகள் நடத்தியதாக படித்த ஞாபகம். வகுப்பு நடத்தி, யாரும் சிறுகதைகாரராகும் வாய்ப்பு இருக்கிறதா? யாரும் அந்த வகுப்பிலிருந்து சிறுகதைகாரராக வளையறையிருக்கிறார்களா? திரியாது.

ஆனால் முன்வைர் எம்.எஸ்.ஸ்ரீ லக்ஷ்மி அவர்களின் சிங்கப்பூர் தமிழ் இலக்கியம் - ஆழமும் அகலமும் என்ற புத்தகம் அவ்வப்போது வாசித்த கருத்தரங்க கட்டுரைகளின் தொகுப்பு. அது பல புதிய சுவாரஸ்யமான செய்திகளைத் தருகிறது. அந்த செய்திகள் பலவும் நமக்குத் திரிய வேண்டியவை. மகிழ்ச்சி அளிப்பவை. அவர் தரும் செய்திகள் சில

நம்மில் பல களே விகளையும் எழுப்பி இன்னும் சற்று அதிகம் அறியத் துண்டுகின்றன. அங்கு, மலையாளிலோ, சிங்கப்பிரிளலோ 19-ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் குடியேறத் தொடங்கியவர்களில் பாதிப்பேறான ஆதி திராவிடர்களும் மற்றவர்களும், வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காக போனவர்கள் பதிப்பறிவற்றவர்கள் என்றிருக்க, தமிழ் சிறுகதை வரலாற்றில் எழுதப்பட்ட முதல் சிறுகதை, விந்தோத சம்பாஷணை, மக்திம் சாயபு என்பவரால் எழுதப்பட்டது. சிங்கப்பிரம்ணணில் தோன்றியது. வருடம் 1888. வடிவச் சோதனைக்கும் வட்டாரத் தமிழுக்கும் வாய்ப்பளித்த கதை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதன் சிறுகதை வடிவம் பற்றி களே விகள் எழுந்தாலும், வ.வ.ே.சு. ஐயரை அது மந்திக்கொண்டது என்பது விசேஷம். மக்திம் சாயபு யார், அவர் இதை எழுத வந்த பின்னணி என்ன, போன்ற விவரங்களைக் கேட்க தோன்றுகிறது நமக்கு. அதன் தொடர் நிகழ்வுகள் என்ன என்றும் கட்ட. இதை இழையில் இன்னொரு சுவாரஸ்யமான விவரம் இதீ வுமக்கள் 1825 லிருந்தே இலக்கியம் படகைக் த்தொடங்கி விட்டனர் என்பது. சி.ந.சதாசிவப் பண்டிதர் வண்ணை அந்தாதி என்று தொடங்கி நான்கு அந்தாதிகள் 1887-ல் எழுதி அச்சிட்டிருக்கிறார் இலங்கையிலிருந்து வந்தவர் தன் யாழ்ப்பாண வண்ணை நகர்ப்பற்றி இரண்டாம் பின் சிங்கப்பிரில் வந்த இடத்தில் கோயில் கொண்டதுள்ள மூருகப்பெருமான் பற்றியுமானவை அவை. இது தொடர்கிறது. 1893-ல் ந.வ. இரங்கசாமிதாசன் அதிவினோதக் காதிரைப் பந்தய லாவணி என்னும் லாவணி பாடியிருக்கிறார். ஒரு பயண நூல், மலக்காவாக்கு கப்பலில் வந்த கதையை காவடிச் சிந்து வடிவில் ஆதியோடந்தமாகச் சொல்கிறது. அக்கால சிங்கப்பிரம், கப்பல் பயணம், இதயாதி பற்றிய வரலாற்றுப் பதிவு என்று இப்பயணக் கதையைச் சொல்லவேண்டும். இதை எழுதியவர் இதைத் தொடர்ந்து பல பயண நூல்கள் சிந்துக்களாகத் தொடர்கின்றன. 1907-ல் சிங்கை நகர் பற்றியும், 1936- புத்தூர் ஆலய வழி நட்சை சிந்து (பிரமன் ஆலயம் என்றும் வறே ஒரு இடத்தில் சொல்லப்படுகிறது) என்றும் கட்சையாக 1937-ல் இந்தியக் கப்பல் பிரயாணம் பற்றி ஒரு வழி நட்சை சிந்து. இவை அவ்வளவும் மரபாரந்த அந்தாதி, காவடிச் சிந்து என பா வடிவங்களிலேயேனாலும் அவ்வவ் தம் அனுபவங்களையும் வாழ்க்கையையும் சார்ந்து எழுதியுள்ளனர். இத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் இலங்கையை விட்டு எதற்கு பயணமானார்கள், அங்கு சென்றது தமிழ் பதிப்பிக்கவா, அக்கால குடியேறிகள் தமிழ் பதிக்கும் தவே இரூந்ததா,? அதற்கும் மலே இலக்கிய மூயற் சிகளிலும் தம் அனுபவங்களையும் பதிவு செய்யும் ஆர்வமும் இவ்விலங்கை பண்டிதர்கள் அன்று கொண்டிருந்ததும் அந்த வசதிகள் அவ்வழை குடியேறிகளின் சமீகத்தில் இருந்ததென்றால் ஆச்சரியப்படவேண்டிய ஒன்று. இன்று 70 வருட காலமாக தமிழ் பற்று பிரசாரம் செய்வவர்கள் அரசேய தமிழ் நாட்டில் தமிழ் பதிக்காமலேயே இரூந்து விடுவது சாதியமாகிறது. அப்படி ஒரு தலை மூறவை வளரந்துவிட்டது.

இன்னும் ஒரு சுவாரஸ்யமான விவரம். அக்கால சிங்கை மலச்சிய குடியேறிகள் தம்முடன் தம் தமிழ் அடையாளங்களையும் சூமந்து தான இரூந்தனர். தமிழுக்கொடர்புகள் விடவில்லை. அது ஒரு சில விஷயங்களோடு நின்றது. தம் சாதி உணர்வு, பிச்சை வழிபாட்டு வழக்கங்கள், பழய சாதி உணர்வுகளும் மலே ஆங்கிலம் அறிந்தவர் - அறியாதவர் என்று கட்டுதலாக இன்னும் ஒரு புது சாதிப் பிரிவு, இதயாதி. இத்தோடு, 1925--ல் வருகை தந்த ஈ.வ.ே.ரா பெரியாரின் தாக்கம். பிராமணர்களே இல்லாத, 50 விழுக்காடு ஆதி திராவிடர்களே ஆன பிச்சையையும் கோவிலையும் விடாத அந்த சமீகத்தில் வறும் நாத திகமும் பிராமண எதிர்ப்பும் எப்படி தாக்கம் பற்றி என்பது பூரியவில்லை. இரூப்பினும் 1932 தமிழர் சீ ர்திரூத்த சங்கம் தொடங்கப்பட்டது தமிழ்

கடசையாக, எஸ். எஸ். சர்மா எனும் ஒரு பன்முக இலக்கிய வாதியைப் பற்றிச் சொல்கிறார் லக்ஷ்மி. மிகவும் சுவாரஸ்யமான மனிதராக படபாளியாகத் தோன்றுகிறார். கலை அரசு என்ற படம், பற்றுவர். சிங்கப்பிரியே பிறந்து வளர்ந்தவர். 1952 விரும்பு பல பத்திரிகைகளுக்கு ஆசிரியராக இருந்தவர். வானொலியில், தொலைக்காட்சியில், நாடகமேடையில் அவர் தொடர்ந்து எழுதி நடித்து வந்துள்ளார். தன்கலைக் குழுவோடும், தன்குடும்பத்தோடும், அனகே அயல் நாடகங்களுக்கு கலைப் பயணமாக, ஆன்மீகப் பயணமாக, அறிவார்த்தத்தேலாக பயணம் மேற்கொண்ட அவர் தன்கலை அனுபவங்களை ஒன்பது நபிகளில் பதிவு செய்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. இவரும் ஒளிவு மறைவுற்றவராகத் தெரிகிறது. ஒரு சில உதாரணங்கள்: அருமையான தெரியாத கல்வெட்டுக்களை படிக் கட்டுக்களாக தமிழ் நாட்டில் கண்ட அவரது சோகம், புதிதாகக் கோயில்கள் கட்டுவதற்குப் பதிலாக பாழடைந்துள்ளவற்றை நல்ல முறையில் பாதுகாக்கலாமே என்ற ஆதங்கம், திருவோட்டின் பிறப்பிடம் வயசிலஸ் என்ற புதிய ஆச்சரியம் தரும் செய்திகள். அடத்து பசேப்புவணே பியவர் பி.கிருஷ்ணன். 350-க்கும் மேலாக வானொலிக் கும், தொலைக்காட்சிக் கும் எழுதியுள்ளவர். மூக்கியமாக ஒரு ஆவணமாக 52 வாரங்கள் தொடர்ந்து ஒலி பரப்பப்பட்ட அடதுக் கும் வீட்டு அண்ணா சாமி என்ற நாடகத் தொகுப்பு. இது சிங்கப்பிரின் 35 ஆண்டு கால வரலாற்றை மாற்றங்களை படம் பிடித்துள்ளதாக சொல்லப்படுகிறது. இது இதன் மூக்கியமான பரிமாணம். இன்று சிங்கப்பிரி அதன் பொருளாதார வளத்தில், Asian Tigers-ல் ஒன்றாக பரொமை பற்றுள்ளது. அந்த சிங்கப்பிரில் மாடு வளர்த்து வாழ்க்கை நடத்திய முதல் தம்பாள பற்றி ஒரு நாவல் பசுகிறது. ஆச்சரியமாக இருந்தது.

சிங்கப்பிரில், மலையோவில், வாழும் தமிழர் தமிழ் நாட்டின் தமிழரை விட வாழ்க்கை வசதிகள் பற்றுங்கள், தமிழ் அரசு மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. சுவார் ஒன்றரை நபிறாண்டு காலமாக இவர்கள் சீன, மலாய் மொழி பசேம் பரொமை மை மக்களிடையே வாழ்ந்துள்ளனர். இப்பன் மொழி மக்களிடையே இலக்கிய, கலைத் துறைகளில் பரிமாறல் ஏதும் நிகழ்கிறது, தமிழர் அவர்களுக்கு ஏதும் கொடுத்துள்ளனர், அவர்கள் தமிழ்க்கு ஏதும் கொடுத்துள்ளனர் என்பது தெரியவில்லை. ஒருவர் சீனச் சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒன்று தந்துள்ளார் என்று தெரிகிறது. இளங்கோவன் மலாய் மொழி அறிந்தவர் என்று தெரிகிறது. அதற்குமேல்? அங்கும் தனித் தீ வாகத்தான், பொருள் வசதிகளோடு வாழ்கிறார்கள்? சீனப்பண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டு கலாச்சாரச் சிக்கல்க்கு ஆட்பட்டு அவள் மேல் சந்தகேம் கொள்வதும், தமிழ் நாடுவந்து பண்ணத் தேடி அவளைக் கைவிடுவதும் சில கதைகளில் பசேப்படுகிறது. பரிமாற்றம் என்பது இத்தோடு தானா? தெரியவில்லை.

முனைவர் லக்ஷ்மி, இந்நபிலில் இலக்கியம் மாத்திரமல்ல, வாழ்க்கையின், மனிதர்களின் மற்ற பரிமாணங்களைப் பற்றியும் ஆங்காங்கே பசுகிறார். நகரத்தார் பற்றி பசோமல் இருக்கமுடியுமா? அது பற்றி ஒரு அத்தியாயமே இருக்கிறது. இப்பத்தகத்தில் நான் அறிந்து கொண்டது நிறைய. அத்தோடு நான் வியந்தது, முனைவர் லக்ஷ்மி, இளங்கோவன், நா.கோவிந்தசாமி போன்றார் எப்படி அந்த சமயத்தில் உருவானார்கள்.

000000000000 000000 000000000000!

Written by - வங்கட சாமிநாதன் -

Wednesday, 24 April 2013 21:07 - Last Updated Wednesday, 24 April 2013 21:10

இங்கு தமிழ் நாட்டில் அவர்கள் என்னவாயிருப்பார்கள் என்பதும் என்திகபை்பு. ஆனால் ஒன்று எப்படி உருவானார்கள்ளோ என்னவோ, இவர்கள் தம்மலை ஆக்கிரமித்துள்ள சமீலுக்கு இரயாவதில்லை. தாம் காணும் சமீலலை மாற்றி அமைப்பவர்கள்.

வங்கட சாமிநாதன்/2.11.05

swaminathan_venkat@rediffmail.com

மலம்: பதிவுகள் நவம்பர் 2005 இதழ் 71